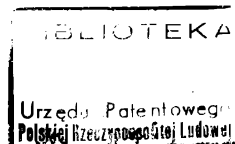

20 marca 1928 r.

2120 11/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8339.

Kl. 6 a 15.

Józef Turski
(Warszawa, Polska)
i Wacław Iwanowski
(Warszawa, Polska).

Pożywka azotowa do wyrobu drożdży prasowanych.

Zgłoszono 31 stycznia 1927 r.
Udzielono 31 stycznia 1928 r.

Jak wiadomo, przy wyrobie drożdży prasowanych nieodzowny składnik brzezcze stanowią muszą związki azotowe. Przemysł drożdżowy stosuje z takich pożywek składniki azotowe ziarna, słoðu, kiełków słodowych, melasu, a od czasu wojny światowej sole amonowe.

Istotę wynalazku stanowi zastosowanie jako pożywki azotowej przy wyrobie drożdży prasowanych mocznika w postaci wolnej lub soli jego. Ilość dodawanego mocznika normuje się jak zwykle, zgodnie z ogólnym bilansem środków odżywczych, potrzebnych dla wyprodukowania założonej ilości drożdży w danej brzeczce. Ilość ta oblicza się według zawartości azotu w używanym mocniku handlowym w pewnym

(około 10—15%) nadmiarem. Sposób i czas dodawania mocznika są dowolne, podobnie jak innych pożywek azotowych, np. soli amonowych. Drożdże w ten sposób otrzymane nie różnią się zasadniczo jakością od drożdży prasowanych, otrzymanych innymi sposobami.

Zastrzeżenie patentowe.

Pożywka azotowa do wyrobu drożdży prasowanych, znamienna tem, że składa się z mocznika lub jego soli.

Wacław Iwanowski.
Józef Turski.